

Uchwała nr 148/20
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 20 listopada 2020 r.

w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego i miasta Płock

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668) oraz art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu położony na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego i miasta Płock, zwany dalej „Obszarem”, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.
2. Obszar o całkowitej powierzchni 43 611,50 ha położony jest na terenie powiatu płońskiego w gminie: Czerwińsk nad Wisłą, powiatu plockiego w gminach: Wyszogród, Mała Wieś, Bodzanów, Słupno, Radzanowo, Stara Biała, Brudzeń Duży, Słubice, Łąck, na terenie powiatu grodzkiego – Miasta Płock i powiatu sochaczewskiego w gminie Iłów.
3. Wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Obszaru w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-2000 określa załącznik nr 1 do uchwały.
4. Poglądowe mapy granic Obszaru z naniesionymi strefami obowiązywania zakazu zabudowy oraz strefami wyłączonymi z zakazu zabudowy określa załącznik nr 2 do uchwały.

§ 2.

1. Określa się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych:
 - 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych i niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
 - 2) wspieranie procesów sukcesji przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku, a tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia;
 - 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych oraz tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
 - 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
 - 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe oraz sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, a także tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
 - 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łągach oraz budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
 - 7) ochrona i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych

- i niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych (stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod);
 - 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia;
 - 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, a w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
 - 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
 - 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
 - 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
 - 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.
2. Określa się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów łądowych:
- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
 - 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej oraz propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową, a także propagowanie ochrony i hodowli lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt, a także promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
 - 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne i niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych oraz propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
 - 4) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne);
 - 5) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
 - 6) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
 - 7) ochrona śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
 - 8) ochrona zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
 - 9) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
 - 10) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych, a w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku

uksztalowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną i przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;

- 11) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów ważnych do zachowania w postaci rezerwatów przyrody, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych, a także opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnymi i ekosystemami lądowymi;
 - 12) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
 - 13) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
 - 14) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.
3. Określa się następujące ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych:
- 1) ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
 - 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych zgodnie z rzeczywistością koniecznością ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią (w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu);
 - 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia różnorodności biologicznej;
 - 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
 - 5) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód w zbiornikach wodnych na obszarach międzywala (zalecane jest stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez wykorzystanie naturalnych wylewów);
 - 6) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
 - 7) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
 - 8) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;
 - 9) zapewnienie swobodnej migracji rybnym w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
 - 10) ochrona i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej, a także utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
 - 11) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
 - 12) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody celem obejmowania ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich właściwych dla ekosystemów hydrogenicznych;

- 13) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 14) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 15) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu, a w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych i zachowywanie lub odtwarzanie siedlisk hydrogenicznych mających dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 16) zalecane jest rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym (gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód);
- 17) zalecane jest utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków, a w razie możliwości wprowadzanie wtórnego zabagnienia terenów.

§ 3.

1. W Obszarze zakazuje się:
 - 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378);
 - 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświszkowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od rzeki Wisły i w obszarze Natura 2000, na pozostałym terenie w pasie szerokości 50 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378)
 - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i

przemysłem spożywczym, budowy garaży lub parkingów samochodowych dla samochodów osobowych w związku z realizacją zabudowy mieszkaniowej.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:
 - 1) tworzących zadrzewienia śródpolne:
 - a) krzewów rosnących w skupisku o powierzchni do 25 m²,
 - b) drzew, których obwód pnia na wysokości 130 cm nie przekracza 30 cm - których usunięcie jest konieczne w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego;
 - 2) drzew i krzewów, które obumarały lub nie rokują szansy na przeżycie (w tym złomów i wywrotów), które zagrażają bezpieczeństwu ludzi i mienia;
 - 3) zadrzewień śródpolnych i przydrożnych na obszarach przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.
4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy zatwierdzonych do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, dokumentacji geologicznych złóż kruszyw naturalnych w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064 i 1339).
5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy terenów, na których wykonywanie prac ziemnych związane jest z koncesją na wydobywanie kopalin ze złóż.
6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczy:
 - 1) obiektów bezpośrednio służących turystyce wodnej,
 - 2) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
 - 3) rozbudowy istniejących obiektów budowlanych,
 - 4) na obszarach istniejącej zabudowy, w której występują luki w zabudowie nie większe niż 100 m.

§ 4.

Nadzór nad Obszarem sprawuje Marszałek Województwa Mazowieckiego.

§ 5.

Traci moc rozporządzenie nr 14 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, płockiego i sochaczewskiego (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 6151 oraz z 2013 r. poz. 2486 i 11274).

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

**Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego**

Marcin Podsędek

Uzasadnienie

Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu położony na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego i miasta Płock, zwany dalej *Obszarem*, ustanowiony został rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2006 r. poz. 6151 oraz z 2013 r. poz. 2486 i 11274). *Obszar* ten obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcją korytarzy ekologicznych.

W 2009 r. samorzady województw, na mocy art. 21 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. *o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie* (Dz. U. Nr 92, poz. 753, z późn. zm.), przejęły od administracji rządowej zadania i kompetencje dotyczące parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu wynikające z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2020 r., poz. 55 i 471).

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy *o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie*, do czasu wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą, moc zachowują dotychczasowe akty prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Projekt uchwały sejmiku województwa, o którym mowa powyżej, wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Przedmiotowa ustawa została znowelizowana we wrześniu 2015 r. m.in. w zakresie przepisów dotyczących zakazów mogących obowiązywać w parkach krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu.

Zmianie uległ zakaz dotyczący wymaganej odległości budowy obiektów budowlanych tj. 100 m od cieków i zbiorników wodnych. Powyższy zakaz dotyczy obecnie jedynie budowy nowych obiektów budowlanych, a nie jak w poprzednim brzmieniu ustawy również rozbudowy istniejących budynków. Ponadto, ww. zakaz nie znajduje już zastosowania w przypadku sztucznych zbiorników wodnych.

Do przedmiotowej ustawy dodany został również art. 24 ust. 4, o brzmieniu: „Uchwała, o której mowa w art. 23 ust. 2 może określać odległości mniejsze niż określone w ust. 1 pkt 8 i 9, w sposób prowadzący do zwiększenia swobody w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenu”.

Powyższe zezwolenie na modyfikację, w przypadku Obszaru dotyczy zakazu wskazanego w art. 24 ust. 1 pkt 8 ww. ustawy, tzn.: „budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

- a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
- b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej”.

Ustawa o ochronie przyrody dopuszcza więc stosowanie odległości mniejszych niż 100 m obowiązywania ww. zakazu, w sposób prowadzący do zwiększenia swobody w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenu.

Mając powyższe na względzie, niezbędne jest dostosowanie aktów prawnych dotyczących ww. form ochrony przyrody do treści aktualnej ustawy oraz ich zindywidualizowania w taki sposób, aby zawarte w nich zakazy nie były bardziej restrykcyjne niż przewidują to założenia ustawy.

Samorząd Województwa Mazowieckiego zwrócił się do gmin z terenu Województwa Mazowieckiego, na których zlokalizowane są obszary chronionego krajobrazu, z prośbą o analizę sytuacji zagospodarowania terenu oraz przekazanie informacji, czy uzasadnione jest pod względem zwiększenia swobody w zakresie użytkowania terenów zmniejszenie odległości zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych.

Biorąc pod uwagę stanowiska wójtów gmin w przedmiotowej sprawie, w marcu 2017 r. Departament Polityki Ekologicznej, Geologii i Łowiectwa przygotował jeden z pierwszych projektów uchwał dostosowujących rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego do aktualnego brzmienia ustawy oraz zmniejszający odległość obowiązywania ww. zakazu (projekt uchwały dotyczył rozporządzenia Nr 17 Wojewody Mazowieckiego w sprawie *Siedlecko-Węgrowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu*).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie (RDOŚ) pismem z dnia 28 marca 2017 r. odmówił uzgodnienia przedmiotowego projektu uchwały. Zdaniem RDOŚ w ww. projekcie należało wprowadzić podział na strefy, w których rygor dotyczący zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych będzie łagodzony w zależności od wartości przyrodniczych i krajobrazowych w poszczególnych gminach.

W celu wypracowania wspólnego stanowiska dotyczącego kolejnego projektu uchwały, przeprowadzono spotkania robocze pomiędzy przedstawicielami Departamentu Polityki Ekologicznej, Geologii i Łowiectwa i Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie. W oparciu o ww. rozmowy oraz wymianę korespondencji między Urzędami, która była przekazywana do wiadomości urzędów gmin, położonych na terenie ww. obszaru, przyjęto założenie, że w projekcie uchwały dla rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

- od rzeki Wisły oraz na terenach obszaru Natura 2000 – zostanie utrzymany dotychczasowy **100 m** zakaz zabudowy,
- na terenach poza obszarem Natura 2000 – ww. zakaz zostanie zmniejszony do **50 m**.

Uwzględniając powyższe ustalenia Departament Polityki Ekologicznej, Geologii i Łowiectwa przystąpił do prac nad projektem uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego i miasta Płock.

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie *centralnego rejestru ochrony przyrody* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1080) organ przygotowujący uchwały dotyczące parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu zmieniające rozporządzenia wojewodów powinny przygotować cyfrowy zapis granic ww. form z wykazem współrzędnych załamania granicy.

W związku z powyższym, na zamówienie Województwa Mazowieckiego została sporządzona baza danych przestrzennych dotycząca granic Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego.

Na podstawie przedmiotowych baz danych przestrzennych przygotowano: wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Obszaru w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-2000 (**załącznik nr 1**),

Przygotowując bazę danych dotyczącą Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego, tutejszy Departament uwzględnił wniosek Urzędu Gminy Słupno dotyczący zmiany granic Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w części położonej na terenie gminy Słupno.

Na posiedzeniu Zarządu w dniu 22 kwietnia 2014 r. Zarząd Województwa Mazowieckiego podjął decyzję umożliwiającą podjęcie inicjatywy legislacyjnej wyłączającej teren Zakładu PERN Przyjaźń S.A. położony w gminie Słupno z granic Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Rozpatrzenie wniosku Wójta Gminy Słupno zostało przeprowadzone w momencie prac nad aktualizacją granic Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego.

W Rozporządzeniu Nr 14 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, plockiego i sochaczewskiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2006 r., Nr. 157 poz. 6151 oraz z 2013 r. poz. 2486 i 11274) powierzchnia Obszaru wynosiła **44 504 ha**. Po przeprowadzeniu uszczegółowienia przebiegu granicy Obszaru, oraz wyłączenia terenu Zakładu PERN Przyjaźń S.A. powierzchnia zmniejszyła się, i obecnie wynosi **43 611,50 ha**.

W przedmiotowej uchwale zrezygnowano z zakazu „zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką”. Regulacje prawne w przedmiotowej kwestii zawarto w art. 125 ustawy o *ochronie przyrody*, ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 2020 r. poz. 638) a także w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 r. poz. 2183).

W uchwale wprowadzono również odstępstwo od zakazu „*likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych (...)*”. Za zasadne uznano wyłączenie z ww. zakazu skupisk krzewów o powierzchni do 25 m² i drzew o obwodzie pnia, na wysokości 130 cm, do 30 cm tworzących zadrzewienia śródpolne, których usunięcie jest konieczne w celu przywrócenia do użytkowania gruntów rolnych. Przyjęto założenie, że grunt rolny może nie być użytkowany przez okres do 20 lat. Jako gatunki lekkonasienne, szybko rosnące i szybko przyrastające, które mogą się obsiewać na polu, wytypowano topolę osikę i brzozę brodawkowatą i dla tych gatunków, korzystając z „Tablic zasobności i przyrostu drzewostanów dla ważniejszych gatunków leśnych” Bolesława Szymkiewicza, uśredniono obwód pnia na wysokości 130 cm w wieku 20 lat, który w zaokrągleniu wyniósł 30 cm (I klasa bonitacji). Z ww. zakazu wyłączono również obumarłe i nie rokujące szansy na przeżycie drzewa i krzewy, stanowiące zagrożenie dla ludzi i mienia. Przedmiotowe odstępstwa umożliwią prowadzenie racjonalnej gospodarki zadrzewieniami na terenie Obszaru, a także umożliwią przywrócenie rolnikom właściwej kultury rolnej na gruntach odłogowanych, pokrytych samosiewem. Ww. zakaz nie dotyczy również zadrzewień śródpolnych i przydrożnych na terenach, które zostały przeznaczone pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu uchwalenia niniejszego aktu.

Ponadto w uchwale wprowadzono wyłączenie z zakazu „*wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu (...)*”, który nie dotyczy terenów, na których wykonywanie

prac ziemnych związane jest z koncesją na wydobywanie kopalin ze złóż. Odstępstwo to umieszczono w celu jednoznacznego dopuszczenia na terenie Obszaru możliwości wydobywania kopalin na warunkach określonych w koncesji właściwego organu i zgodnie z zasadami ochrony środowiska.

Wprowadzono także odstępstwo od zakazu „*budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od rzeki Wisły i w obszarze Natura 2000, na pozostałym terenie w pasie szerokości 50 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych...*” dla obiektów bezpośrednio służących turystyce wodnej. Odstępstwo to umieszczono w brzmieniu zbliżonym do tego, jakie występuje przy tym samym zakazie w parkach krajobrazowych. Różnica w zapisach polega na dodaniu słowa „bezpośrednio”, aby uniknąć dodatkowej interpretacji tego wyłączenia. Oznacza to, że powinny to być tylko takie obiekty budowlane, które bezpośrednio, a nie pośrednio powiązane są z turystyką wodną np. pomost do mocowania jednostek pływających, czy pomost służący do wędkowania. Należy podkreślić, że ustawowym celem powoływania obszarów chronionego krajobrazu jest ochrona terenów służących turystyce i wypoczynkowi. Zasadnym wydaje się więc wprowadzenie nad terenami wodnymi możliwości budowy obiektów służących bezpośrednio turystyce wodnej.

Z przedmiotowego zakazu zostały również wyłączone tereny zabudowane lub przeznaczone pod zabudowę przez które rozumie się: obszary istniejącej zabudowy (mieszkaniowej i zagrodowej), w której występują luki w zabudowie nie większe niż 100 m oraz obszary przeznaczone pod zabudowę w obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dodatkowo, w trakcie prac uzgodnieniowych nad pierwszą wersją uchwały Rada Gminy Iłów i Rada Gminy Słubice, zgłosiły uwagi do ww. uchwały, które dotyczyły inwestycji celu publicznego (teren cmentarza, ścieżek rowerowych czy infrastruktury publicznej). Uwagi otrzymano również od Miasta Płock dotyczące uwzględnienia w opisie położenia obszaru powiatu grodzkiego – Miasto Płock, a także od Rady Gminy Radzanowo dotyczące wykreślenia studiów uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin z odstępstwa od zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych na obszarach przeznaczonych pod zabudowę.

Z rozporządzenia Nr 14 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, płockiego i sochaczewskiego zostały przeniesione do uchwały odstępstwa od zakazów „*realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...)*” oraz „*wydobywania do celów gospodarczych skał (...)*”, przy czym przepisy dotyczące możliwości prowadzenia eksploatacji kruszywa na Obszarze zaktualizowano do obowiązujących przepisów prawnych.

Projekt przedmiotowej uchwały przedłożono do uzgodnienia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie oraz radom gmin: Czerwińsk, Wyszogród, Mała Wieś, Bodzanów, Słupno, Radzanowo, Stara Biała, Brudzeń Duży, Słubice, Łąck, Iłów oraz Radzie Miasta Płock.

Projekt uchwały przekazano również do konsultacji Mazowieckiej Radzie Działalności Pożytku Publicznego.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2020 r. Urząd Gminy w Bodzanowie przekazał uchwałę Nr 203/XIX/2020 Rady Gminy w Bodzanowie w sprawie uzgodnienia przedłożonego projektu uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie *Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, płockiego i sochaczewskiego i miasta Płock.*

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz rady gmin: Czerwińsk, Wyszogród, Mała Wieś, Słupno, Radzanowo, Stara Biała, Brudzeń Duży, Słubice, Łąck, Iłów oraz Rada Miasta Płock nie zajęły stanowiska w sprawie uzgodnienia projektu uchwały **w określonym terminie**.

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia Mazowiecka Rada Pożytku Publicznego pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów płońskiego, płockiego i sochaczewskiego i miasta Płock.

Niniejsza uchwała stanowi akt prawa miejscowego i wymaga publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Nadzór nad aktem sprawuje Wojewoda Mazowiecki.